

קורבנותיו עד לדרכם האחרונה. ב-1963 היה בן 58 וחבר המועצה העליונה, ממשלת הפשע של המאפייה. הוא נהג, אז, לדרוש לעצמו "איוורים תנחומים" — כאלה בהם לא פעלה, עדיין, זרוע כלשהי של התמנון. כמו דרום-מערב ארצות-הברית וקאנדה, למשל. איש לא יודע אם בשנה זו, לפני הקמתו של הבנק בג'נבה, לא דרש לעצמו משהו גם "שטח פתוח אחר, בו חללו אנשי המאפייה להתעניין, הודות לשותפיהם הכלכליים, היהודיים: שטח ושמו מדינת ישראל.

★★★

הזוהר רצוצה את חבריו

על כל פנים ידועה קריאתו הנואשת של מאגאדינו, חבר אחר בממשלת הפשע, כשראה את פועלו של בונאנו: "הוא תוקע לעצמו דגלים בכל רחבי עולם!" זעם.

בונאנו עשה הרבה יותר מזה. הוא גיסה גם לדאוג שיהיו איוורים בהם אפשר יהיה לתקוע דגלים כאלה. יום אחד "חתם על חושים" עבור שלושה מחבריו למועצה העליונה. או בלשון של בני-אדם שאינם גננסים: ציוה לרצוח בשכר את מאגאדינו, דינו, לוצ'יה וגאמבינו — חבריו למועצה. החוזה נמסר לג'ו מאגליוצ'י, רוצח שליר ושמן, בעל לחידים גבוה. הוא היה חולני, העדיף להעביר את החוזה לרוצח צעיר ושאתפן יותר: ג'ו קולומבו מניו-יורק. קולומבו היה רוצח — אבל גם מלשין. הוא הלשין לא למישרה, אלא לממשלת המאפייה. זו התכנסה, ומאגליוצ'י נצטוו להופיע למישפט. הרוצח החולני התמוטט, הודה בכל, גורש

בכעם הראשונה — הסיפור הזוועתי והמלא שר ארגון הכשע הבינלאומי

רצצה היא לא שקושרים קשר עם המאפייה. הצרה היא שכל המסתייע בממשלת הפשע — סופו ליהפך לנתן של ממלכת-הצללים — או לגווייה." אף כי המאפייה אינה רק רשת של אירגון ג'י.פ.ע. אם כי יש בה, כמובן, גם רשת כזו, חולשת המאפייה על הרבה מאוד עסקים רשמיים ומכובדים: מכבסות, בתי-הימורים, מז'דונילילה, סוכנויות להשכרה ולמכר מכרזיות, משרדי-נסיעות, ואפילו בנקים. כל העסקים הללו משלמים מס-עובד לממלכת הפשע — ומי שאינו משתף פעולה — דינו חיסול גופני.

או לפחות — שבירת-עצמות. כן גם דינו של כל מתחרה רציני של רשתות-העסקים שבחסות ממלכת המאפייה. כי הפושעים של ממלכת-הפשע הענקית שומרים על אלה המשמשים להם תרנגולות המטילות ביציהן. בקצב של לא פחות מ-200 מיליארד דולר — 700 מיליארד לירות ישראליות, יותר מפי 100 מתקציבה של מדינת ישראל.

דינו חיסול גופני. או לפחות — שבירת-עצמות. כן גם דינו של כל מתחרה רציני של רשתות-העסקים שבחסות ממלכת המאפייה. כי הפושעים של ממלכת-הפשע הענקית שומרים על אלה המשמשים להם תרנגולות המטילות ביציהן. בקצב של לא פחות מ-200 מיליארד דולר — 700 מיליארד לירות ישראליות, יותר מפי 100 מתקציבה של מדינת ישראל.

דינו חיסול גופני. או לפחות — שבירת-עצמות. כן גם דינו של כל מתחרה רציני של רשתות-העסקים שבחסות ממלכת המאפייה. כי הפושעים של ממלכת-הפשע הענקית שומרים על אלה המשמשים להם תרנגולות המטילות ביציהן. בקצב של לא פחות מ-200 מיליארד דולר — 700 מיליארד לירות ישראליות, יותר מפי 100 מתקציבה של מדינת ישראל.

מישפחת-המיליציות

בממלכת הפשע שלטת, ברגע זה, מועצה המורכבת משמונה חברים. ויטו ג'נובה, "בעל המשפחה של ניו-יורק וניו-ג'רסי" — היושב כרגע בבית-הסוהר הפדראלי בליבונורט; קארלו גאמבינו "ממש" פחת ניו-יורק; סטיב מאגאדינו מ"משפחת בופאלו"; ג'ו קולומבו מניו-יורק; ג'ו סרילי מ"משפחת דטרויט"; עיר המכונניות; מומו סאלבאטורה וסאם ג'יאנקאנה משיקאגו; ו-אנג'לו ברוננו מפילאדלפיה.

משריפה פרטית בתחלטי

זוהי מכוונה משוכנעת ביותר, הפור עלת לפי כל כללי המשטרות החשאיות של דיקטטורה רודנית. בראש המאפייה האמריקאית פועלת מועצת פושעים, הממשלה, או המועצה, כפי שהיא מתכנה. ראש הממשלה של שילטון הפשע האמריקאי הוא, כרגע, ז'וזף ("בננות") בונאנו. יש לו אימפריה בעלת משרפה פרטית בתחלטי, והמוכרת היטב לשילטונות הסוכנות הפדראליות לחקירות (א.פ.בי.איי.). היא נימזצאת בחווילתו של רוג'ירו בויארדו הישני, ליד ליבינגסטון שבמדינת ניו-ג'רסי. בתוך הבית פועל כיבשן-ענק. "תנור ל-חיסול פסולת" טען רוג'ירו. אך המשטרה יודעת — מפי מלשיניה — שלפחות שלושה אנשי-כנופיה מרדנים הושלכו לכיבשן, בעודם חיים.

ומעל לכולם — ג'ו בונאנו המחריה, יורשו של אל קאפונה. כל משפחה חולשת על שטח מוגדר, פחות או יותר, ועושה בו ככל העולה על רוחה: גובה "מס", רוצחת אנשים תמורת שכר, משחזת מושלים, שופטים, סוהרים, שוטרים, ותכרי בתי-גיבורים מוקמיים. הגנרלים של רשת-הרצח אינם נראים מפחידים במיוחד. רובם — גברים מעל לגיל 60. מאגאדינו הוא ישיש פספסן בן 75; וברוננו, שמנפן ונמוך, בן ה-57, אינו חדל לדבר על מכאובי-גופו. הצעיר הוא קולומבו. הוא בן 43 ונראה תמים ובלתי-מוק.

רוג'ירו בויארדו הוא מנהיג כנופיה זעיר באופן יחסי: הוא חולש, בסך-הכל, על קבוצה — או "משפחה", כפי שקוראים לה במאפייה — המונה כ-600 חברים בלבד. משפחה זו, המכונה משפחת העניין שלנו של ויטו ג'נובה, חולשת על כל ניו-ג'רסי. בויארדו, כפוף-כפטיים ובן 76, מכחיש: "סתם עושים לי צרות. מגדפים אותי. אמורים: 'העניין שלנו', הוא מיילל. וחוזר לחווילתו בעלת המשריפה הפרטית — בה נתכנסו, בנובמבר 1957, ראשי ה-מאפייה למועצת-מלחמה שנתגלתה על-ידי המשטרה, אשר שמה להם מארב. התוצאה: כולם בלי יוצא מן הכלל שוחררו בערבות. שוב מישפט לא הוגש נגדם. למאפייה יש עוד שיטות להיפטר מקור-בנותיה: ליד לייקבו, גם כן במדינת ניו-ג'רסי, גילתה המישרה, במארס 1967, חוות עופות אשר שימשה בית-קברות איוורי ל-כנופיות. שתי גוויות ושרידי גוויה שלישית נמצאו בקברות הסודיים.

ארוני-מתים דו-קמתי

לא כחינם הגיע בונאנו לתפקידו הרם. כפי שניכר מקיומה של המשריפה הפרטית שבבית בויארדו, מהוה בעייתם העיקרית של הרוצחים — כיצד להיפטר מן הגוויות. בונאנו המציא פטנט גאוני. קודם כל, רכש חברת-קברנים רשמית ביותר. אחר-כך בנה בנגריות השייכות לחברים-מסוגננים של המאפייה ארנות-מתים דו-קמתיים. למעלה, שכב ברימינג "חוקי", בהודור רב. למטה, הוכנסה גופתו של נירצח לתא סודי, שהשתרע לכל אורך גופו של הארון. הקברנים שנשאו את הארון היו גברתנים, חברי-המאפייה, כמובן. משפחותיהם השכולות של הנעדרים, שליוו את ארונות-יקיריהם בהלווייה, התפלאו, אולי, שברוניהם כאלה אינם מוצאים לעצמם פרנסה טובה מזו. אך איש לא חשד בסיבה האמיתית. אלא שלא בעיני-קבורה בלבד הוכיח בונאנו את כוחו. גם בתהליכים שהביאו את

רוג'ירו בויארדו הוא מנהיג כנופיה זעיר באופן יחסי: הוא חולש, בסך-הכל, על קבוצה — או "משפחה", כפי שקוראים לה במאפייה — המונה כ-600 חברים בלבד. משפחה זו, המכונה משפחת העניין שלנו של ויטו ג'נובה, חולשת על כל ניו-ג'רסי. בויארדו, כפוף-כפטיים ובן 76, מכחיש: "סתם עושים לי צרות. מגדפים אותי. אמורים: 'העניין שלנו', הוא מיילל. וחוזר לחווילתו בעלת המשריפה הפרטית — בה נתכנסו, בנובמבר 1957, ראשי ה-מאפייה למועצת-מלחמה שנתגלתה על-ידי המשטרה, אשר שמה להם מארב. התוצאה: כולם בלי יוצא מן הכלל שוחררו בערבות. שוב מישפט לא הוגש נגדם. למאפייה יש עוד שיטות להיפטר מקור-בנותיה: ליד לייקבו, גם כן במדינת ניו-ג'רסי, גילתה המישרה, במארס 1967, חוות עופות אשר שימשה בית-קברות איוורי ל-כנופיות. שתי גוויות ושרידי גוויה שלישית נמצאו בקברות הסודיים.

24 מיליארד לירות

זהו הצד המיפלצתי של עיסקי בויארדו. אבל יש לו גם צד חוקי, מהוגן ביותר:

"אבא שלי קבור בהר-הזיתים. באתי לראות את הקבר שלו." זה צריך להדאיג כל אורה, וזה צריך לחייב את הממשלה לערוך חקירה יסודית. שכן בארץ נמצאו — אם יחד, אם בנפרד: • שניים מהמיליונרים והמוזריים חיים הכספיים של ה"מאפייה", • הכלדר שהעביר כסף של ה"מאפייה" לבנק של טיבור רוזני באום בשווייץ, • כספים מהבנק של טיבור רוזני זנבאום, שהושקעו בישראל, • טיבור רוזנבאום עצמו, ש-הגיע לעמדת-מפתח במשק הישראלי.

★★★

השחתת השלטון

קורה חשובה לאספות, אשר חייבים לזכור, היא זו: המאפייה בארצות-הברית לא השתלטה רק על ענפים מסוימים של המשק הלגיטימי. היא גם לא הסתפקה בניהול ענפים בלתי-חוקיים הקשורים בהכרחות ובכרמאות, או בהרצת מכונה אדירה של הימורים, זנות וסמים, הקשורה ברצח שיי-טת.

היא השחיתה את המוסר הפרי ליטוי כמעט בכל מוסדות השלטון והציבור בארצות-הברית. היא שריתה צידה-צידה, קנתה ראשי איגודים מיקצועיים, ומשלמת דמי לאי-תרחק למפקדי משטרות, פולרי טיקאים ומושלמים.

היא תרמה לקרנות פוליטיות סודיות, ו-מימנה מסעי-בחירות של מפלגות, אם לא הצליחה לקנות עסקנים, החזירה אנשים מ-שלה אל בין העסקנים. כל זה — בארצות-הברית.

★★★

ידידיו המפלגתיים של טיבור

טיבור רוזנבאום אינו רק בעל-מיליוני נים. הוא אינו מסתובב בארץ רק כי נשיא הבנק הבינלאומי לאשראי. הוא גם איש חשוב על המבנה המפלגתי.

רשמית הוא חבר ההנהגה העולמית של תנועת המזרחי, ה-שייכת למפלגת "ו" וחבר הוועד הפועל הציוני. אבל הוא גם מיווד עם מנהיג אגודת ישראל, ח"כ שלמה לורנץ, בעליה-עסקים הממולח. הוא גם יסד חברה מסחרית, בה שותף פים אנשי-הכספים של מפא"י, צכי רכטר ושמואל ארנה. אנשים אלה תופסים מקום חשוב במה ש-מתנהל סביב מערכת המימון של מפא"י בבחירות.

ואילו נציגו הבכיר של רוזנבאום בארץ הוא עמוס מנור, לשעבר דמות מרכזית במערכת השלטון, המקורב לרפ"י.

אבל מכל הידידים הפוליטיקאים, אין לו קרוב יותר מחבר-הכנסת יצחק רפאל, מנהיג המפד"ל. כיום עומד רפאל בראש מוסד הרב קוק בירושלים — ורוזנבאום תרם לא מומן מכספו להקמת אולם מפואר במוסד זה, להנצחת זכרם של בני קהילת קליין-ורדיין ב-הונגריה.

כאשר היה יצחק רפאל סגן שר-הבריאות, עשו השניים עיסקה מסוג אחר. סגן-השר הורה למסור להברה בשם ה-וויט את הזכות לבצע עיסקה של 350 אלף דולר, לייבוא ציוד בשביל משרד-הבריאות. הסוכנים, שעיימם עשה המשרד עסקים קודם לכן, התרעמו, התלוננו על העקפת החברה הזאת. מכיון שהדבר אירע סמוך לפרשת שפיגל המפורסמת, זכתה פרישת הלוויס אף היא לתשומת-לבו של הקהל ושל מבקר-המדינה.

פרשת שפיגל נקראה על שמו של סגן-המנהל-הכללי של המשרד, יהודה שפיגל, גם הוא עסקן המפד"ל. שפיגל, שהיה אחד ממגייסי הכספים העיקריים של קרנות ה-מפד"ל, גבה שוחד מקבלנים תמורת חלקם בהקמת בית-החולים תל גיבורים בחולון. על זה נשפט והוכנס לכלא. ההסבר שנתן: הכסף נלקח כתרומה לקרנות הקשורות ב-מפד"ל ובמנהיגיה.

אחד התרומים החשובים לקרי נות אלה הוא טיבור רוזנבאום. חברת, "הלוויס", שזכתה בהערפה מטעם משרד-הבריאות, שייכת ל-טיבור רוזנבאום.

לדברי שפיגל, באותה תקופה: (המשך בעמוד 27)

ראש המאפייה

בונאנו, שהפך ליושבי-ראש מועצת הגננסים רים העליונה לאחר שהשתלט על מחוזות יריבינו. "ג'ו תוקע דגלים בכל העולם", קבל אחד מהם. יש אומרים, גם במירוח התיכון. מהעניין שלנו ונדון לתשלום קנס פנימי של 175 אלף לירות. בונאנו נעלם. הוא הסתתר בחוף המערבי, תחת השם סאנטונו, עד לשנת 1964. אז עבר לקאנדה, ושוב חתר תחת ממלכתו של מאגאדינו, שיצא כימטע מדעתו. ב-18 בספטמבר 1964 שוב התכנסה המועצה העליונה של המאפייה, בביתו של גנגסטר בשם תומאס אבולי שבאנגלנד קליפס, ניו-ג'רסי. בונאנו נצטוו להופיע. אליו שוגר איש מהימן ביותר: סאם דיקאבאלקאנטה, ששמו תפרסם בשורות המאפייה. לאחר שניסה ל-המציא מכונה לחיתוך בשר שתוכל להפוך גוויות-אדם לכדורי-בשר בגודל של גרנרף. "תהרגו! תהרגו! מדוע אינכם הורגים את (המשך בעמוד 24)